

תְּפִלָּה לְמַזְלֵד אַיִיר

טולך ותוך אירח חולק קומות חמישית
במולד ארי, יומם חמישי 13 הלוקם
אתה כל השולמות לעתיך
אתה יומיין, וכן הוא נקרו רחש וו, ואו אפשר
לענויות מרים ולכרא את כל החולמים
שביעולם, וכל אחד יכול לא למצויא זה וגנו, שאו
על ידי אוור הגנו שמרוגלה ברדש וו, שאו
ההמשם במלרדרה, וזה מהראשון שתחחול
לדרה כפניהם, עיליה ושב' לנוינו מורים
בשאש מקפה אותו את מלמורי, ומפטוח
ולבלה בעזזה למירון על כלם גוניתה, שם
ברחינה קרטש קרשין, וכןן כל עם ישן אל
חביבים שלולות בל'ג בעמר לערש קרשם —

כ' אירר ראייש בותה "אובי ישבו יבשו גנע" וואָ קפונן לבלכנייאָ את כל השוואָס אַבל המפעזקִים לעם ייְשָׂרָאֵל. פִּיכְתָּבָש אַירר, שאוֹ מוחלטֶת זאָרָה עֲתָקָה יוֹמָן וָלָיָּה דָּקָה"ג תקנִין דָּקָאָה, וואָ ד' מעבר אַת רום הַפְּנִיאָה קָן

תפללה למזולך אירן

תולדות קהילת יהודים במרוקו 13: 14:47 כ' קומץ חמישי במקרא
במולד ארי, יום חמישי 13: 2:47 כ' חלוקם
אחר העצרים, עולין כל הועלות לעתיק
יומיין, וכן הוא נקרא חדש וו' ואנו אפשר
לקהנות מרים ולרא את כל החולמים
שביעולם, וכל אחד יכול לא למצוות וו' וגנו'
על ידי אוור הגנו שמרוגלה בראש וו', שאו
ההמשם גמלא רורה, וזה מהדרש שהחלה
ליריה כתוב, עיליה ושב' ג' מורים
קשהש מקפה אותו ואת מלמורי, ומפטוח
וללה בעזזה למירון על מקומות גנינהה, שם
ברחינה קדש קדשים, וכן כל עם ישאל
חביב לשלוח ב' ג' בעמר לערש קדשים —
לאשנה

כ' אירר ראש הכות א"ז כי ישבו יבשנו רגע,
ואנו קפונן להזכיר את כל השוואים וכל
המציקים לעם ישראל. כי בחריש אירר, שאנו
מהונת הדעת עתק יומני דוד ה' תקנין
דקהא, ואנו ד' משביר את רום הטמאח פון

תְּפִלָּה לְמַזְלֵד אַיִיר

תולדות אשר חולק בזאת כהן משלו 13:14:47 במקורה בפיה
במולד אורי, יומם חמישי 13:2:47 החלקם
אחר העצרים, עולין כל הועלמות לעתיק
יומיין, וכן הוא נקרא הרשוי והוא ואנו אפשר
לעקבות מטרים ולפרא את כל החולמים
שביעולם, וכל אחד יכול לא למצוות אותו, והוא
על ידי אוור הגננו שטונגהלה ברדיש וו, שאו
ההמשם במלרדרה, וזה מהראש שתחחלה
לדרה נפער, ויליה רבב"ג, גוני מורים
בשאש מקפה אותו במלרין למקום גינויו, ובמושו
הלבנה בעזזה לאוירון למקום גינויו, שם
ברחינת קרט קרשיט, וכן כל עם ישראלי
חביב לעלות באל"ג בעבור לנטש קרשיט —
לאוירון.

יב אירר ראש תבוח "אובי שביבו רגע"
ויאו חומן להזכיר את כל השווים וכל
המקצים לעם ישראל. כי בחדש אירר, שאו
מוחלת לארה שתק יומן ורך כ"ג התקין
דרקנא, ואו ה' בעבר את רום פטראחא מן

תְּפִלָּה לְמַזְלֵד אַיִיר

טולך רשות אשר חוץ קיום המשפט בתקופת
במולד אירין, ים חמיש עילון כל העולמות נטעון
אחר הזרירים, עילון כל העולמות נטעון
ויפרין, וכן הוא נקרא תרשׁוי, ואו אפשר
להרתו מותים ולרפוא את כל הרחולים
שביעולם, וכל אחד יכול או למלצת אחות וונגן,
על ידי אור החנו שמוחגלה בהדרש זו, שאו
השמש במלא תרחה, וזה כתוב שהתחל
לזרה תפן, ועלה רבב"י לנווי קרוונים
בששאש מקפהו ווועו ואית פלאמיין, ומיטהו
הלהקה בעניצה למירון ללקום גינויה, ששם
בחנית קדש קדרשים, ובכון כל עם ישאל
חביבים לעליות בל"ג בעמר לקדושים —

כִּי אֵין רָאשֵׁי בְּרֹבֶת "אַיִלְׁוֹן" שֶׁבּוֹ יָשַׁבּוּ רְגֻעָה,
וְאוֹ כּוֹנוֹן לְמַכְנִיעַ אֶת כָּל הַשׁוֹנוֹת וְכָל
הַמִּזְקִים לְעַם יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּחֶדֶשׁ אֵירָא, שָׁאוֹ
מִתְּחִילַת הַמְּרֹאָה עֲתִיק וּמִזְמָרָה תְּקִ�ָה
דָּקָא, וְאוֹהֵ פְּצִיבָר אֶת רָם בְּגַם מִן

תְּפִלָּה לְמַזְלֵד אִירָן

טול דוחה אשר חולק בזאת הפעם ב-13:47 במלואו. במאמר א' מ-13:2:47, יום חמישי לאחר חמשת הימים של הוצאתם, עלוון כל העומלוות לעתיק ימיין, וכן הוא נקרא חדש ווי, ואנו לא שיר להרשות מותם ולרפוא את כל החולמים שבעולם, וכל יוכלו או ימצא אָת ווּגַן, על ידי אור הנזון שמחঙלה בהחדש ווי, שאו המשמש במלא תורתה, וזה סודש שהחיה לזרחה כהן), ועזה רבב"י לגבי קרוונים בששא מקופה וותו ואית מלכיזיד, ומפתחו הלכה בעצמה למירון ללקום גינויה, ששם בחנית קדש קדשים, ובכן כל עם ישראאל חביבים לשלוח בלא"ג בעמור לקדושים — לאשׁר.

כִּי אִירְאָרְתָּ בַּבָּשָׂר וְבַגְּנָעָן,
וְאַתָּה כֹּפֵן לְמַכְנִיעַ אֶת כָּל
הַמְּצִיקִים לְעַם יִשְׂרָאֵל. כִּי בְּהַדְשֵׁשׁ אִירָּת,
שָׂאוּ מִתְּנִילָה תְּהִרְתָּ הַרְחִיק וְמַיְן דָּרְךָ הַיָּגֵת
דָּקָא, וְאַתָּה פְּעִילֵר אֶת רָתָם בְּפַמְּמָה מִן

תְּפִלָּה לִמְוֹלֵד אֲיִיר

טול דוחה אשר היה קיים בעברית
במולד איר, ים התמייש 13:47
אחר הזרירים, עלין כל העולמות לעתיך
ויבין, וכן הוא נקרא תריס וו, ואו אפרשר
לហיוות מותים ולפרא את כל מהחולם
שבועלים, וכל אחד יכול או למציא את ווונן,
על ידי אור הגנו שמתגלה בהרץ זו, שאו
השמש במלא הרה, וזה מתעד שחתול
לරה המ, ועלה רבש' לעני מורים
בששא מקפה אותו ואת מלכיין, ומטרתו
הלכה בעצמה למירן למקום גינויה, שם
בחנית קדש קדשים, וכן כל עם ישאל
חביבים לעליה בל'ג' עמור לקדושים —
לאנשׁוּ

יב אירר ראש' חותן איקי ישובו רענ',
וְאַוְּ הַפּוֹן לְמִכְנִיעַ אֶת כָּל הַשׁוֹנוֹת וְכָל
הַמְּצִיקִים לְעֵם יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּחֶדֶשׁ אִיר, שָׁאָו
מִתְּגִלָּה הַאֲלָהָה עַתְּקִים יוֹמִין דָּרָךְ ס'ג תְּקוּנִי
דָּקָנָא, וְאַוְּ הַפּוֹנְבִּיר אֶת רֻומָּס נְפָטָה מִן

תְּפִלָּה לְמַזְלֵד אֵין

טולך רשות אשר בחול קיומ השם ת'ל'תך
במולד אירין, ים חמיש עליון כל העולמות נטעין
אחר הקזרים, עליון כל העולמות נטעין
ויבין, וכן הוא נקרא תרשׁוּן, ואו אפשר
להרתו מתרים ורפהא את כל החולם
שביעולם, וכל אחד יכול או למציא את עצמו,
על ידי אור הגנו שמחזילה בהדרש זו, שאו
השמש במלא הדרה, וזה סתעך שהחיה
לדרה המן, ועליה רבב"י לנווי קרוונים
בשאש מקפהו ותו ואות מלכיזין, ומטהו
הלהקה בעניצה למירון ללקום גינויה, שם
בחנית קדש קדשים, ובכן כל עם ישאל
חביבים לשלוח בלא"ג עמור לקדושים —

כִּי אַיִלְךָ רָאשֵׁי רֹבּוֹת אַיִלְךָ יָשֶׁבֶן בְּבָשָׂר רָגְעָה
וְאַוְתָּנוּ לְמִכְנִיעַת כָּל הַשׁוֹנוֹת וְכָל
הַמִּזְקִים לְעַם יִשְׂרָאֵל כִּי בְּחֶדֶשׁ אַיִלָּה שָׂאוֹ
מִתְּחִילַת הַמְּרֹאָה עֲתִיק וּמִזְמָרָה תְּקִנְיָה
דְּקָנָה וְאַוְתָּה מִצְבֵּיר אֶת רָם בְּגָמָה מִן

תְּפִלָּה לְמַזְלֵד אִירָן

טול דעה אשר חול קיומ חמשת הרים 13:14-17
 במולד איר, ים חמיש עליון כל העולמות לעתיך
 אחר האזרחים, ולן הוא נקרא חדש וו, ואו אפשר
 ימיין, ולן הוא נקרא חדש וו, ואו אפשר
 להרחות מותים ולפרא את כל החולם
 שבעולם, וכל אחד יוכל או למצא את ווונן,
 על ידי אור הנזון שמחנכה בהדרש וו, שאו
 המשמש במלא הרה, וזה סתען שהתחל
 לזרת המן, ועילה רבב"י לגבי קרומים
 akash מוקפה ווות ואות מלכיזין, ומטהו
 הלכה בעצמה למירון ללקום גויהה, ששם
 בחרית קדש קדשים, וכןן כל עם ישאל
 חביבים לשלות בל"ג בעמר לקדשים —

כִּי אִירְאָרְתָּ בַּבָּשָׂר וְבַגּוֹן,
וְאַתָּה כּוֹפֵן לְמַכְנִיעַ אֶת כָּל
הַמְּצִיקִים לְעַם יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּרוּשָׁא אִירָּתָ
מְחַלְלֵה הַדָּרָה עֲתִיקָה וְמִזְרָחָה הַיָּגֵן תְּקִנֵּ
דְּקָאָ, וְאַתָּה מְעַבֵּר אֶת רָתָם בְּאַמְמָה מִן

תְּפִלָּה לִמְוֹלֵד אֲיִיר

טול דעתך אשר חול קיומ השם ית' קדוקים
בכמול איר, ים חמיש' 13:47
אחר הזרדים, עלון כל העולמו לעתיך
ויבין, וכן הוא נקרא חיש וו, ואו אפרשר
להנחות מותם ורפה את כל החולם
שבועלים, וכל אחד יכול או למצא אחר ווונן,
על ידי אור הנזע שמחנכה בהדרש זו, שאו
המשם במלא הרה, וזה כתוב שחתול
לזרת המן, ועליה רבש' לנווי מורים
בששא מקפה וותו ואית מליכין, ומטרתו
הלכה בעצמה למירן למקום גנווה, שם
בחנית קדש קדשים, וכןן כל עם ישאל
חביבים לשלות בל'ג' בעמר לקדושים —
לאווען

כ' אירר ראש' הובוט א'יך' ישובשו רענ',
וְאַתָּה תִּפְעַל לְמִכְנֵיעַ אֶת כָּל הַשׁוֹנוֹת וְכָל
הַמְּצִיקִים לְעַם יִשְׂרָאֵל כִּי בְּחֹרֶשׁ אִיר, שָׁאָל
מִתְּבִלְגָּה הַלְּחָדָח עֲתִיק יְמִין דָּרָךְ גַּג תְּקוּנִי
דָּקָנָא, וְאַתָּה פְּמִיכְבִּיר אֶת רָום נְפָמָא מִן

הארץ, כי באשר מוחלטת הארץ עתיק ימיון ה' בעבר מושביה ודורו מן הארץ, כמו שאנוי אמורים בסעודה שלישית, שהidea בוגר, חישש איש ריש איר: "הִיא אָמֵן עַתְקֵי יוֹמִין, לְבָנָה, לְמִזְחָא, עַתְקֵי הַיּוֹם, דָּגֶל לְהָ, לְבָטָלָא בְּכָל קְלָפִין". כי בהרשות איר, שאו מונחים הס' ג' קוצני דקאנא של עתק ימיון מתרעררת מהווים כל כבאותה, ואנו מוקמים "אות רום הפטמה אעכבר מן הארץ", או, "וְהָרָה אֲדָרָם רָשָׁה, וְתָהָרָה שָׁעֵר אַיִבָּה, וְוּשְׁרָאֵל עַשְׂתָּה חִילָּי", ואו, "עַנְיָנִים יְרָשָׁו אָרָא, והותבענו על רב שלום, ועד מעת ארין ריש, והרבבנית על מקומו ואיננו. כי ורעות רשיים תשברין, סומוק צדרקים ה', יודע ר' ימי תמיום, נחלמת לעלים תורת לא ובשו בעת רעה, וכימי רעבן ישבע". כי בהרשות איר זכה ארכדים אקסו לעלות לעולם האצילים, לרקאנא דעתיק אדריאן.

אָרֶץ־יְהוּדָה כִּי אֲשֶׁר מִתְהַלֵּל הָאָרֶץ עַתָּה יְמִין וַיָּמִינָה
 יְהוּדָה כְּמַבָּשָׂת דָּרְךָ מִן הָאָרֶץ בָּמוֹ שָׁאנוּ
 וְעוֹמְרוּם בְּסֻרוֹתָה שְׁלִישִׁית, שְׁהָרָה כְּנֶרֶת
 קָרְשָׁן אַיִלָּה: "וְהָא אָמְנוּ עַתָּק יוֹמָן, לְמַהְרָה,
 מִצְחָה, גָּדוֹר הַלְּפָנִים, דָּגְלִילָה, לְכַטְלָא
 כְּכָל קָלִיפָּן". כִּי בְּרוּשָׁה, שָׁאוּ מִתְהַלְלִים
 יְהוּדָה תָּקִני דְּקָאָה שְׁלָעַתְקִין יוֹמִין מִחְבָּרָה
 הַהֲעַלְלָם כָּל טָמָא, וְאַוְתָּהָם "אָתָּה רָוֵת
 אַתְּמָמָה אַצְבָּרָן מִן הָאָרֶץ", אֲוֹן, "וְהָהָ
 אֲזָרָם רַשָּׁה, וְהָהָ רַשָּׁה שְׁעִיר אֲבָיו,
 יְהוּדָה עַשְׂתָּה חִילִי", אָוֹן, "עֲנָנוּם יְרָשָׁה אֲרָזִי,
 הַהֲרַעְעָנוּם עַל בָּר שָׁלוֹם. עַזְרָם מַעַט וְאַיִל רְשָׁעַ
 הַהֲרַבְבָּנוּתָה עַל מַקְוָמוֹ אַנְגָּהָה, כִּי וּרוּחוֹת
 שְׁשִׁיעָם הַשְּׁבָנָה, וּסְמָךְ צְדִיקִים יְוָדָה
 בְּשִׁיחָמִים, נַעֲלָתָם לְעַלְלָתָה תְּחִתָּה, לֹא בְּשִׁ
 נְעַת רָעה, וּבְמִיעַן יְשָׁבָעָה". כִּי בְּרוּשָׁה
 זָהָרָה אַבְקָרָם אֲבָנָה בְּצָלָות לְעַלְלָם
 אַצְלִיטָה, לְדָקָא דְּעַתְקָא קִשְׁיאָה.

הארץ, כי לאשר מוחלטת הארץ עתיק ומין דמיון מפער מוחלט ודוֹן מן הארץ, כמו שהוא אמור בסעודה שלישית, שהיא בוגר קדש אירז. ואנו אומין עתיק ומיון מלבדו, מלכזרה, עד רון מלפני, גובל לה, לבטלה בקביל קליפון. כי בתרש אירז, שאו מוחלים כה' תקוני קנא של עתיק ומין מבערת מוקבטים כל פמואה, ואנו מוחקים "אתה רום הרים מה עابر בו הרים", ואנו, "הרים אדורם רשות, והרים רשות שער אבוי, וההתקענו על רב שלדים, ועוד מיטן ואון רישען, וההתבוננו על מוקומו ואנונו. כי רודעות לשביעים תשברה, וסמכך צדוקים הר, וויזה ר' אמרינו מימי המימים, ונחלים לעולם תרעה, לא בושן בכתעת רעה, ובימי רענן ישגעו". כי בתרש אירז וכבה אכרהם אכינו לאלוות לעולם הארץ צליזל, לבקנא דשתיקא קדרשא.

הארץ, כי באשר מוחלטת הארץ עתיק ומיון
ה משביר ממשילת רון הן הארץ, כמו שאנו
אומרים בעודה שלישית, שודאי בוגר
חיש ארי: "הִיא אָמֵן עַתְקֵי יְמִין, לְבָנָה,
לְמִזְחָא, עַד יְהוָן סָלָפִין". דגלו ליה, לבטלה
בכל קליפין". כי בהרש ארי, שאו מונחים
ה-ג' הקומי דקאנא של עתק יומין מטבחרת
מרוחעים כל במאה, ואו מוקם? "את רום
טפומה אעכיר מן הארץ", ואו, "היה
ארום ריש", והיה ורשה שער אובי,
וישאל עשה חיל", ואו, "עזיזים וירוש ארי,
ויהבענו על רב שלום, ועוד מעט ואון ריש,
ויהבענו על מלךומו ואייננו כי ורשות
רשיעים תשרינה, ומוקם אדריכים ה', יודע צ'
מי תקומים, וגחלחים לעלים תרה. לא, ובש
בעת רעה, ובמי רעכון ישען". כי בהרש
אייר זכה אברם אבינו לעלות לעלים
האשווים לרודיא והוירא ברמייא

אָרָא', כי באשר מתחילה הארת עתיק ומין
ה' מבבר מקמשלתך ודו' מן הארא', כמו שאנן
עתורומים בסבורה שלישית, שרייא' כננד
דריש אירא': "הִרְאֵ אַמְנוּ עֲתָק יְוֹמָן לְמִנְחָה,
עַדְיִ יְהוָן תְּלִפְנֵי דָגְלִילָה, לְכַפְלָא
מִצְחָא, עַדְיִ יְהוָן תְּלִפְנֵי דָגְלִילָה, לְכַפְלָא
לְכַפְלָא קְלִיפָנִי". כי בראש אירא', שיאו מוחלטים
לע' תקוני דקנאה של עתיק יומן מותבערת
בבביה' ה' העולים כל טמאה, ואו מתקום "ארח רום
עטפמאה עטפראן מון דאריז", ואו, "וְהַ
אֲרוֹם רֶשֶׁת, וְנִזְהָרֶת שְׂעִיר אֲבוֹן,
שְׁרֵאל עַשְׂתָה חִיל", ואו, "עֲנוּבָם וִרְשָׁאָרָא,
הַחֲתָנָנוּ עַל בְּשָׁלוֹם. וְעוֹד מַעַט אַזְרָשָׁע,
הַרְחַבּוֹנָה עַל חַשְׁבָנָה, וְסֻמְךְ צָדִיקִים ה', יְרַעַת ה'
שיעים השבנה, וסומך צדיקים ה', יְרַעַת ה'
כמו תמלים, ותעלתם לעיל התרה, לא' בשו'
ונעת רעה, ובמי רעבן ישבעו". כי בראש
אירא' זכה אברך אבינו' בעלות לעולם
אשלאמת לבראה יונתראן בדורו

הארץ, כי באשר מחלוקת הארץ עתוק ומיין
ה' מזכיר מושלחת ודון מן הארץ, כמו שאנו
אומרים בסעודה שלישית, שהיה בוגר
ךחיש איזו? יאן אומין עתקי ומפני ליטנא,
לטיצרא, עד ודון מלפני, דיל לה, לבטלא
ה' מקונן דקנא של עתיק יומין מבעברת
במונעעל כל טמא, ואו מהקם "את רום
דשמה עביבר מן הארץ", ואו "והיה
אומות ורשׁה, והיה רשות שער אַיִן,
וישׁאל עשה תְּלֵל", אונ' גנויים ורשות אַיִן
וחתענו על רב שלום. ועוד בנטן ואין רשות,
וחתובננה על מכומו ואיננה. כי ורשות
יעשׂים השברת, וסמכיך צדיקים ה, וויז' ה'
טמי מים מים, ונחללים לעולם תורת, לא בשו
כבעת רעה, ובמי רעבן ישבנו. כי בחש
אייר זכה אברם אבינו לאלוות לעולם
הארציות לדורות והזמניא בדמיון

הארץ', כי באשר מוחנכלת הארץ עתיק ימיין ה' מעבר ממושלט וدون מן הארץ, כמו שהוא אומרים בטענה שלישית, שהיה בוגר וחרש אמר: "זה אומן עתיק ימיין, לנוchar, למאהר, והוא יון ספלין, ר' כליל, לכהלא בבל קלפין". כי ברחוב ארץ, שאו מוחנכים הי' ג' תקוני דקאנא של טיקן ומוקמים "זאת ורמא מהוואלום כל טמאות, ואו מותקים" זאת ורמא קפאנאה אטערמן האצאי', ואו: "זריה אדרם רשות, וריה ורשה שעיר ארכו, וושאל עשה תל", ואו, "עזבום וירוש קרא", והחכענו על רב שלום, ועוד מעט ואין רשות, והחכענו על מקומו ואייננו כי זוועות רשיים תשברינה, וסופם צדיקין ה', יודע ר' ימי תרמיטים, וגוחלטם לעולם תורה. לא בשום בעית רעת, ובכמי רעכון ישבעי". כי ברחוב אירן ובבה ארךדים אכינו לעולם האציגלו, לדקאנא דעתיק קדריאן.

נארא', כי באשר מובלות הארץ עית ומיון' לה' משביר קומפלקס וدون מן האראי, כמו שהוא שאננו ואורומים בסערה שלישית, שראה נגends ודרושים: "הִיא אָמַנוּ עַתְקֵי יְמִין, לְמִנְחָה, בְּמִצְחָה, עַד יְהוָה חֶלְפִין, דָלֵל לְהָ, לְבַטְאָה, בְּכֶל קְלִיפָין" כי בדורש אירא, ישאו מתרלים וחולום כל טמאה, ואו מותקים ואו רום ומופתמאה צעיבר מן הארץ', ואן: "וְהִיא אֲדֹם וְרִשְׁתָה, וְרוּהָ לְשָׁה שְׁעִיר אֲבִין, שְׁרָאֵל עַשְׂה חִיל", און, עֲנוּבָם יְרִשָׁה אֲרָא, החתובונת על בר שלום. ועוד מעט ואיננו כי רושע והחובנות על כוקומו ואיננו כי רוזע שיעם השבנה, וסוכך עזיקים ה' יְרָחָה' פְּנֵי המים, ועַל חַמְתָם לְעַלְבָם תְּהִרָה, לא בשני אציז'יות רעה, ובמי עיבור ישבעו'. כי בדורש אציז'יות, לרנקא דעתיקא קידישא.

הארץ, כי באשר מתחילה הארץ עתיק יומן ה' מעדכ ממשלה ודו"ן מן הארץ, כמו שהוא אמורים בסעודה שלשית, שדא בנדר רוחש אמר: "ויהי אומין עתיק יומן, ומלאה, לצלזחא, עד רון ספלין. דבלי לית, בלטלא הכל כליפין". כי בהרי אירן, שאו תחלים קרי"ג הקני רתקנא של עתיק יומן מטבחערת מהוועלט כל טמאה, ואו מוקום "ויאת רום בנטמאה עברן פון האיז", ואו, "ויהי אודם רישׁה, והיה רשות שער אידיין, וישראל עשה קבל", ואו, "ונזים רישׁו איז", והחטענו על רב שלום. ועוד בנטט ואין רשות, והחטובנה על מקומו ואיננה. כי ורשות דרישים תשברת, וספוך צדיקים ה', וויזה ר' ממי מים, ובמי רבען שענעו. כי בהר' גבהת רעה, ובמי רבען שענעו. לא בשום אירן בכה אברך אבינו לעלות לעולם האצלוית, רקנא דעתא קדריאן.